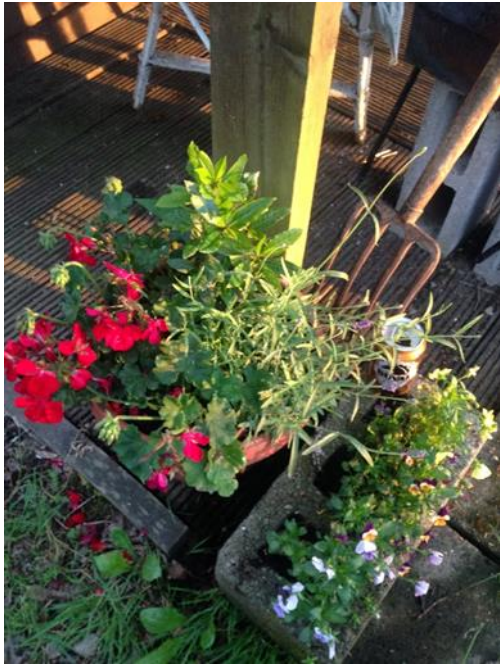

DE NATUUR

Waarom wil ik het zo graag even hebben over de natuur? Omdat voor mij moeder natuur verbonden is met onze essentie, met De essentie. Om dat te weten, maar vooral te ervaren, is voor mij een zegening.

Manu en ik hebben in de Ardennen, nabij Marche, een perceel landbouwgrond, midden in de natuur tussen de koeien en de paarden en vlak naast een heel groot dennenbos. We gaan hier regelmatig naartoe. Het is een wonderbaarlijke, zeer energierijke plek. Je ervaart er werkelijk de energie in de lucht. Het is alsof je de natuur ziet ademen en je voelt je gedragen door de aarde. De omgeving is van een pure schoonheid. De zachte stem van de stilte wordt slechts verstoord door het strelende geluid van de wind door het dennenbos en de zoete melodieën van de vogels.

Alles is er nog vrij en redelijk onaangeroerd. Buitengewoon prachtig!

De natuur is ook een directe weerspiegeling van de kosmos, van de natuurlijke orde, de natuurlijke wetmatigheden waar wij ondertussen zover van verwijderd zijn geraakt. Dit, terwijl de natuur onze natuurlijke biotoop is. De zon brengt licht en warmte op aarde en maakt leven mogelijk. Planten zijn in staat om grote hoeveelheden licht in de vorm van biofotonen op te nemen en zitten zo boordevol levenskracht of bio-energie. Via natuurlijke voeding kunnen wij ook deze levensenergie tot ons nemen. Alleen zijn velen onder ons niet bewust van dit gegeven en leven een leven dat zeer ver verwijderd is van hun eigen natuur, van hun Essentie.

De oermens vroeger leefde in harmonie en in respect met de natuur, en was zelden ziek. Werd de mensen toch ziek dan zocht hij zijn toevlucht tot hetgeen natuurlijk beschikbaar was: hij vastte, zocht water om af te koelen of een warmte bron om zich te verwarmen, nam kruiden en rustte. Instinctief deed hij de juiste dingen.

Door de ontwikkeling van de landbouw kon de mens zijn eigen voedsel ter plaatse verbouwen en is er uiteindelijk in geslaagd een levenswijze te ontwikkelen los van de natuur.

Doorheen de evolutie is echter de illusie ontstaan dat de mens onafhankelijk van de natuur kan leven. Maar we zijn vergeten dat we nog steeds een natuurlijk wezen zijn en onderworpen blijven aan de natuurwetten voor onze gezondheid: we hebben zuivere lucht nodig, proper water, het juiste voedsel, nachtrust en een natuurlijk levensritme.

Echter Indien de kosmos wordt weerspiegeld in een natuurlijke orde dan kunnen we vandaag spreken van een allesverwoestende chaos. Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat net in die chaos bewustzijn zal groeien en potentieel in zich heeft om de oogkleppen weg te halen en het natuurlijk schoon en de rust van de stilte te leren ervaren. Het kan het begin van een zoektocht worden voor velen ...

Ondertussen stijgt het aantal mensen met een fysieke en/of geestelijke aandoening jaar na jaar. Hieronder ook steeds meer jongeren en kinderen. Dit door:

- ✓ De sociale en economische onzekerheid
- ✓ Eenzaamheid
- ✓ Onverschilligheid
- ✓ De druk om te moeten presteren
- ✓ Stress
- ✓ Angst
- ✓ Gebrek aan levenswaarde en hogere doelen
- ✓ Gebrek aan voldoening
- ✓ Vervuilde lucht en water
- ✓ Besmet grondwater
- ✓ Contact met giftige stoffen in voeding, kledij, medicijnen, huishoudgerei, plastic, ...
- ✓ Onevenwichtige voeding
- ✓ Overbevolkte steden,
- ✓ Lawaaihinder
- ✓ Lichtvervuiling
- ✓

En het gaat steeds sneller, supersnel Je ervaart als het ware dat de tijd sneller gaat en de druk voortdurend toeneemt

Maya, maya, maya, één grote illusie van het menselijk bestaan.

Het is mijn vurigste verlangen om in Verdenne een oase van rust te creëren, en een verbinding te maken tussen mens en natuur, en zijn natuur. Een bezinningsplek waar we kunnen thuishoeren via yoga en meditatie, en waar de gezondheid van de mens centraal staat vanuit een holistisch oogpunt.

Een leefgemeenschap die mens, jongere en kind, terugbrengt naar zijn essentie via natuurbeleving en verinnerlijking. Waar samenLeven en samenZijn steunt op het bewustzijn dat we deel uitmaken van een groter geheel. Het is mijn droom een gemeenschap te stichten die grotendeels zelfvoorzienend is en waar mensen kunnen wonen , tijdelijk verblijven of een natuurbad krijgen. Waar hoogsensitieve jongeren

een rustplek vinden en tot zichzelf kunnen komen, creatief worden aangemoedigd binnen het kader van een natuurlijke levensritme.

Met andere woorden, een plek van Licht en bezieling. Een liefdevolle plek van vriendschap, solidariteit en samenhang.

Om af te sluiten wil ik, nog een paar mooie verzen over de natuur toevoegen van Lucretius. Titus Lucretius Carus (99 v.Chr – 55 v.Chr.) was een Romeins dichter en filosoof, bekend om zijn leerdicht 'De Rerum Natura' (De natuur der dingen).

Lucretius' leerdicht *De Rerum Naturā* (d.i. Over de natuur der dingen) beschrijft in zes boeken (in totaal 7415 verzen,[5] dactylische hexameters), de verschijningsvormen van de natuur en hun ontstaan. In het werk predikt hij de levensbeschouwing van de Griekse filosoof Epicurus, die voor zijn fysische verklaringen teruggreep naar de atoomtheorie van Democritus, en Lucretius stelt zich tot doel de lezers op die manier te bevrijden van de angst voor en het bijgeloof aan de macht van de goden. Het werk relateert ook de plaats van de mens in de kosmos.

Lucretius de lezer de leer die hij gaat presenteren niet als goddeloos te beschouwen, maar om kritisch na te denken over de heersende, vaak wrede religie. Hierbij roept hij het voorbeeld van Agamemnon, die zijn dochter doodt omwille van de goden. Religie is hier volgens Lucretius een iets dat ervoor zorgt dat mensen angstig zijn.

Mensen kunnen van die angst bevrijd worden door kennis van de wetten van het universum, die mensen vertellen over hun sterfelijkheid en ziel¹.

In het gedicht bezingt Lucretius de atomen, de zee, de natuur, de hemel. Hij verwoordt in schitterende verzen filosofische kwesties en wetenschappelijke ideeën.

*En voorts zal ik verklaren hoe de natuur als leidsvrouw
de banen van de zon en de maan bepaalt,
dat wij niet denken dat zij tussen aarde en hemel
spontaan en vrij hun loop van jaar tot jaar voltrekken,
de groei van planten, dier en mens bevorderend,
of wentelen naar één of ander goddelijk plan.*

Vervolgens verwondering over de schoonheid van de eenheid der dingen:

*Uiteindelijk zijn wij alleen aan hemels zaad ontsproten
en hebben dezelfde vader: als milde Moeder Aarde van hem de vloeiende
druppels vocht ontvangen heeft,
wordt ze bevrucht en baart ze het glanzende graan, geboomte,
het menselijke ras, zij baart ook elke soort van dieren,
daar zij voeding schenkt waar iedere zich mee voedt,
het leven voortzet en zichzelf voortplant.*

*Voor u, godin, voor u en voor uw intocht vluchten
winden en wolken, de bonte aarde heft naar u
geurige bloemen, het zeevlak straalt u tegemoet
en licht verspreidt zich glanzend langs een kalme hemel.*

*Ziet men dan niet dat de natuur alleen maar luide eist
dat het lichaam pijn bespaard blijft en de geest, bevrijd
van zorg en vrees, geniet van een aangenaam gevoel?*

¹ https://nl.m.wikipedia.org/wiki/Titus_Lucretius_Carus

*Jij die met je blik mijn hart doorboorde
en uit zijn slaap wekte mijn arme geest,
kijk, hoe 'K leef als angstig beest,
Dat Amor zuchtend reeds vermoordde².*

OHM SHANTI SHANTI

² ROVELLI C., De werkelijkheid is niet wat ze lijkt, Een reis in de wereld van de quantumzwaartekracht, University Press B.V., Amsterdam, 2017, p. 256.